

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret

Asiatisk Plads 2 – 1448 København K

Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: EUJUR@um.dk

EUJUR j.nr. 23/02607

23. august 2024

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-639/22 – C-644/22	X m.fl. <u>Spørgsmål:</u> 1) Skal momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra g), fortolkes således, at deltagere i en pensionsfond som den i hovedsagen omhandlede kan anses for at løbe en investeringsrisiko, og medfører denne omstændighed, at pensionsfonden bliver en »investeringsforening« i denne bestemmelses forstand? Har følgende herved betydning – Om deltagerne løber en individuel investeringsrisiko, eller er det tilstrækkeligt, at deltagerne i fællesskab – og ikke andre – bærer konsekvenserne af investeringsresultaterne? – Hvad omfanget af den kollektive eller den individuelle risiko er? – Hvorvidt størrelsen af pensionsudbetalingerne også afhænger af andre faktorer såsom antal år af pensionsoptjening, lønnens størrelse og tekniske rentesats? 2) Medfører princippet om afgiftsneutralitet, at der ved anvendelsen af momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra g), for så vidt angår fonde, der ikke er institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter [UCITS]), ikke blot skal afgøres, om disse kan sammenlignes med investeringsinstitutter, men også om de ud fra en gennemsnitforbrugers synspunkt kan sammenlignes med andre fonde, som ikke er investeringsinstitutter, men som af medlemsstaterne betragtes som investeringsforeninger?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet	Dom	05.09.24
C-573/22	Foreningen C e.a. (Forelagt af Østre Landsret) <u>Spørgsmål:</u>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kulturministeriet	GA	12.09.24

	<p>1. Skal artikel 370, jf. bilag X, del A, nr. 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem fortolkes således, at bestemmelsen giver de omfattede medlemsstater mulighed for at lægge moms på en lovpligtig medielicens til finansiering af offentlige radio- og fjernsynsforetagenders ikke-kommercielle virksomhed, uanset at der ikke foreligger ”levering af tjenesteydelser mod vederlag” som omhandlet i direktivets artikel 2, stk. 1? Hvis spørgsmål 1 besvares bekræftende, anmodes EU-Domstolen om at besvare følgende præjudicielle spørgsmål:</p> <p>2. Skal artikel 370, jf. bilag X, del A, nr. 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem fortolkes således, at en medlemsstats mulighed for at lægge moms på en lovpligtig medielicens som omhandlet i spørgsmål 1 kan opretholdes, hvis medlemsstaten efter ikrafttrædelsen den 1. januar 1978 af direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (6. moms-direktiv) har ændret licensordningen fra at opkræve licens ved besiddelse af radio- og fjernsynsapparater til at opkræve licens ved besiddelse af ethvert apparat, der kan modtage billedprogrammer og -tjenester direkte, herunder også smartphones, computere mv.?</p> <p>3. Skal artikel 370, jf. bilag X, del A, nr. 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem fortolkes således, at en medlemsstats mulighed for at lægge moms på en lovpligtig medielicens som omhandlet i spørgsmål 1 kan opretholdes, hvis medlemsstaten efter ikrafttrædelsen den 1. januar 1978 af direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (6. moms-direktiv) har ændret licensordningen, så en mindre del af licensmidlerne efter kulturministerens bestemmelse anvendes til at finansiere (i) radio- og fjernsynsforetagender, der modtager offentlige tilskud, men ikke selv er offentlige, og (ii) medie- og filmforetagender, der bidrager til, men ikke selv driver radio- og fjernsynsvirksomhed?</p>	Kammeradvokaten		
--	---	-----------------	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sags-type	Pro-ces-skridt	Dato
C-339/22	<p>BSH Hausgeräte <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 24, nr. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at udtrykket »sager om registrering eller gyldighed af patenter [...] uanset om spørgsmålet rejses ved, at der nedlægges påstand herom, eller i form af en indsigelse« betyder, at en national ret, som i henhold til forordningens artikel 4, stk.</p>	Patent- og Vare-mærkestyrelsen	O-sag	GA	05.09.24

	<p>1, har erklæret sig kompetent til at påkende en patentkrænkelssag, ikke længere har kompetence til at foretage en behandling af krænkelsspørgsmålet, såfremt der rejses indsigelse om, at det omhandlede patent er ugyldigt, eller skal bestemmelsen fortolkes således, at den national ret kun savner kompetence til at påkende ugyldighedsindsigelsen?</p> <p>2. Berøres svaret på det første spørgsmål af, hvorvidt national ret indeholder bestemmelser svarende til dem, der er fastlagt i § 61, stk. 2, i patentlagen (den svenske patentlov, herefter »patentloven«), hvilket betyder, at sagsøgte, såfremt en ugyldighedsindsigelse, der rejses i en krænkelssag, skal påkendes, skal indlede et særskilt søgsmål med påstand om ugyldighed?</p> <p>3. Skal artikel 24, nr. 4, i Bruxelles I-forordningen fortolkes således, at denne bestemmelse finder anvendelse for en domstol i et tredjeland, dvs. i den foreliggende sag således, at den ligeledes tillægger en domstol i Tyrkiet enekompetence for så vidt angår den del af det europæiske patent, der er blevet valideret dér?</p>				
C-775/22, C-779/22 og C-794/22	<p>Banco Santander m.fl. <u>Sagen vedrører:</u> C-775/22: Skal bestemmelserne i artikel 34, stk. 1, litra a) og b), sammenholdt med artikel 53, stk. 1 og 3, artikel 60, stk. 2, første afsnit, litra b) og c), og artikel 64, stk. 4, litra b), i direktiv 2014/59/EU, fortolkes således, at efter en konvertering til aktier af efterstillede obligationer (supplerende kapitalinstrumenter), som blev udstedt af et kreditinstitut under afvikling og ikke var udløbet, da afviklings-proceduren blev indledt, og den efterfølgende overførsel af disse uden reel modydelse, er disse bestemmelser til hinder for, at de personer, der har erhvervet disse efterstillede obligationer inden indledningen af en sådan afviklingsprocedure, anlægger søgsmål mod dette institut eller dets efterfølger, hvori der nedlægges påstand om, at aftalen om tegning af disse efterstillede obligationer erklæres ugyldig, og med påstand om tilbagebetaling den pris, der er erlagt for tegningen af de efterstillede obligationer, med tillæg af renter fra datoen for denne aftales indgåelse?</p> <p>C-779/22: Skal bestemmelserne i artikel 34, stk. 1, litra a) og b), sammenholdt med artikel 53, stk. 1 og 3, og artikel 60, stk. 2, første afsnit, litra b) og c), i direktiv 2014/59/EU fortolkes således, at den eventuelle fordring eller rettighed, som vil opstå, hvis den enhed, der har efterfulgt Banco Popular, dømmes til at betale erstatning som følge af ugyldigheden af erhvervelsen af et ejer-skabsinstrument (privilegerede andele), som endte med at blive konverteret til aktier i banken, inden foranstaltningerne til afvikling af banken blev iværksat (den 7.6.2017), kan anses for et passiv, der berøres af bestemmelsen om nedskrivning eller ophævelse i artikel 53, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU, idet dette passiv udgør forpligtelser eller krav, »der ikke er opstået«, således at denne fordring eller rettighed vil være afviklet og ikke vil kunne gøres gældende over for Banco San-</p>	Finanstilsynet	O-sag	Dom	05.09.24

	<p>tander som efterfølger til Banco Popular, når det søgsmål, som ville føre til en domfældelse til at betale erstatning, er anlagt efter afslutningen af proceduren for afvikling af banken?</p> <p>Eller skal disse bestemmelser derimod fortolkes således, at den omhandlede fordring eller rettighed vil udgøre en forpligtelse eller et krav, »der er opstået« (direktivets artikel 53, stk. 3), eller en »forpligtelse, der allerede fandtes« på tidspunktet for afviklingen af banken [artikel 60, stk. 2, litra b)], og som sådan er undtaget fra virkningerne af afviklingen eller ophævelsen af disse forpligtelser eller krav og som følge heraf kan gøres gældende over for Banco Santander som efterfølger til Banco Popular, herunder når det søgsmål, som ville føre til en domfældelse til at betale erstatning, er anlagt efter afslutningen af proceduren for afvikling af banken?</p> <p>C-794/22:</p> <p>Skal bestemmelserne i artikel 34, stk. 1, litra a) og b), sammenholdt med artikel 53, stk. 1 og 3, og artikel 60, stk. 2, første afsnit, litra b) og c), idirektiv 2014/59/EU fortolkes således, at den eventuelle fordring eller rettighed, som vil opstå, hvis den enhed, der har efterfulgt Banco Popular, dømmes til at betale erstatning som følge af et erstatningssøgsmål vedrørende markedsføringen af et finansielt produkt (efterstillede kortfristede obligationer, som obligatorisk kan konverteres til aktier i samme bank), idet dette produkt ikke er et af de kernekapitalinstrumenter, som foranstaltningerne til afvikling af Banco Popular vedrørte, og endte med at blive konverteret til aktier i banken, inden foranstaltningerne til afvikling af banken blev iværksat (den 7.6.2017), kan anses for et passiv, der berøres af bestemmelsen om nedskrivning eller ophævelse i artikel 53, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU, idet dette passiv udgør en forpligtelse eller et krav, »der ikke er opstået«, således at denne fordring eller rettighed vil være afviklet og ikke vil kunne gøres gældende over for Banco Santander som efterfølger til Banco Popular, når det søgsmål, som ville føre til en domfældelse til at betale erstatning, er anlagt efter afslutningen af proceduren for afvikling af banken?</p> <p>Eller skal disse bestemmelser derimod fortolkes således, at den omhandlede fordring eller rettighed vil udgøre en forpligtelse eller et krav, »der er opstået« – direktivets artikel 53, stk. 3 – eller en »forpligtelse, der allerede fandtes« på tidspunktet for afviklingen af banken – artikel 60, stk. 2, litra b) – og som sådan er undtaget fra effekterne af afviklingen eller ophævelsen af disse forpligtelser eller krav og som følge heraf kan gøres gældende over for Banco Santander som efterfølger til Banco Popular, herunder når det søgsmål, som ville føre til en domfældelse til at betale erstatning, er anlagt efter afslutningen af proceduren for afvikling af banken?</p>				
C-47/23	<p>Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland <u>Påstande:</u></p>	Miljøministeriet	O-sag	GA	05.09.24

	<p>—Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 2, og artikel 4, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 92/43/EØF (1) med hensyn til de ved Natura 2000-nettet beskyttede naturtyper 6510 (Høslætunge i lavlandet) og 6520 (Høst-enge i bjerge), idet den</p> <p>—generelt og strukturelt har undladt at træffe egnede foranstaltninger med henblik på at undgå en forringelse af naturtyperne 6510 og 6520 i de dertil udpegede områder, og</p> <p>—generelt og strukturelt har undladt at sende Kommissionen aktualiserede data vedrørende naturtyperne 6510 og 6520 i de dertil udpegede områder.</p> <p>—Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagsomkostningerne</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri			
C-48/23	<p>Alajärven Sähkö e.a <u>Spørgsmål:</u> 1. Hvilke grunde skal inddrages og tages i betragtning ved bedømmelsen af, i hvilke tilfælde der er tale om en indgriben i den nationale regulerende myndigheds centrale reguleringsopgaver og -beføjelser på en måde, som ikke sikrer den nationale regulerende myndigheds uafhængighed i henhold til artikel 57, stk. 4 og 5, i direktiv 2019/944, og i hvilke tilfælde der er tale om overordnede retningslinjer, der ikke vedrører reguleringsopgaverne og -beføjelserne som omhandlet i artikel 59 i direktiv 2019/944? 2. Skal en ændring af national lovgivning af den art, der beskrives ovenfor (punkt 13, 14, 16 og 17, samt navnlig punkt 36-41 i denne anmodning om præjudiciel afgørelse), som havde til formål, på den måde det beskrives i forarbejderne til lovændringen, at påvirke priserne for distribution af elektricitet, idet der blev foretaget ændringer i den nationale lov om elektricitetsmarkedet, som vedrører de lovgivningsmæssige rammer for systemoperatørene, ved hvilke der i sig selv ganske vist hverken blev grebet direkte ind i tarifferne for transmission eller distribution eller i metoderne til beregning heraf, men som havde den konsekvens, at den nationale regulerende myndighed måtte ændre sine kontrolmetoder midt i kontrolperioden, anses som forenelig med artikel 57, stk. 4 og 5, i direktiv 2019/944 for så vidt angår kravet om den regulerende myndigheds uafhængighed?</p>	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet	O-sag	GA	05.09.24
C-86/23	<p>HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung <u>Sagen vedrører:</u> Skal artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen) fortolkes således, at en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter et grundlæggende princip i medlemsstatens ret, såsom princippet om rimelighed, finder anvendelse ved fastsættelsen af erstatningen for ikke-økonomisk skade i tilfælde, hvor nærtstående personers død er indtruffet som følge af en strafbar handling, kan anses for en overordnet præceptiv bestemmelse som omhandlet i denne artikel?</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	05.09.24

C-109/23	<p>Jemerak <u>Spørgsmål:</u> 1. Overtræder en tysk notar forbuddet mod direkte eller indirekte at yde juridisk rådgivning til en juridisk person, der er etableret i Rusland, hvis den pågældende notar bekræfter en købsaftale vedrørende en ejerlejlighed mellem denne person som sælger og en statsborger i en medlemsstat i Den Europæiske Union? 2. Handler en tolk imod forbuddet mod direkte eller indirekte at yde juridisk rådgivning, hvis den pågældende lader sig engagere af notaren i forbindelse med bekræftelsen af købsaftalen for at oversætte indholdet af bekræftelsesproceduren for repræsentanten for den i Rusland etablerede juridiske person, som ikke behersker det tyske sprog i tilstrækkeligt omfang? 3. Overtræder notaren forbuddet mod direkte eller indirekte at yde juridisk rådgivning, hvis den pågældende påtager sig og udfører ved lov fastsatte notarielle opgaver til gennemførelse af købsaftalen (f.eks. afvikling af betalingen af købesummen via notarens klientkonto, indhentning af dokumenter til sletning af panterretigheder og andre byrder på købsgenstanden, forelæggelse af de nødvendige dokumenter til overdragelse af ejendomsretten på tinglysningskontoret)?</p>	Udenrigsministeriet Erhvervsministeriet Erhvervsstyrelsen	O-sag	Dom	05.09.24
C-227/23	<p>Kwantum Nederland et Kwantum België <u>Sagen vedrører:</u> 1. Er den i hovedsagen omhandlede situation omfattet af EU-rettens materielle anvendelsesområde? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, forelægges desuden følgende spørgsmål: 2. Medfører det forhold, at beskyttelsen af intellektuel ejendomsret, som er fastsat i chartrets artikel 17, stk. 2, også omfatter ophavsretten til et brugskunstværk, at en begrænsning af udøvelsen af ophavsretten (som omhandlet i direktiv 2001/29/EF) til et brugskunstværk ved anvendelse af den materielle gensidighedsprøvelse i henhold til Bernerkonventionens artikel 2, stk. 7, i henhold til EU-retten, nærmere bestemt chartrets artikel 52, stk. 1, er underlagt den betingelse, at denne begrænsning skal være fastlagt i lovgivningen? 3. Skal artikel 2-4 i direktiv 2001/29/EF og chartrets artikel 17, stk. 2, og artikel 52, stk. 1, i lyset af Bernerkonventionens artikel 2, stk. 7, fortolkes således, at det alene tilkommer EU-lovgiver (og ikke den nationale lovgiver) at afgøre, om udøvelsen af ophavsretten (som omhandlet i direktiv 2001/29/EF) i EU ved anvendelse af den materielle gensidighedsprøvelse i henhold til Bernerkonventionens artikel 2, stk. 7, kan begrænses i forbindelse med et brugskunstværk, der har oprindelse i et tredjeland som omhandlet i Bernerkonventionen, og hvis ophavsmand ikke er statsborger i en EU-medlemsstat, og i bekræftende fald at fastlægge denne begrænsning på en klar og præcis måde (jf. Domstolens dom af 8.9.2020, C-265/19, EU:C:2020:677)? 4. Skal artikel 2-4 i direktiv 2001/29/EF, sammenholdt med chartrets artikel 17, stk. 2, og artikel 52, stk. 1, fortolkes således, at så længe EU-lovgiver ikke har fastsat en begrænsning af udøvelsen af ophavsretten</p>	Udenrigsministeriet Kulturministeriet	O-sag	GA	05.09.24

	<p>(som omhandlet i direktiv 2001/29/EF) til et brugskunstværk ved anvendelse af den materielle gensidighedsprøvelse i henhold til Bernerkonventionens artikel 2, stk. 7, må EU-medlemsstaterne ikke anvende denne prøvelse i forbindelse med et brugskunstværk, der har oprindelse i et tredjeland som omhandlet i Bernerkonventionen, og hvis ophavsmand ikke er statsborger i en EU-medlemsstat?</p> <p>5. Er betingelserne i artikel 351, stk. 1, TEUF under de i hovedsagen omhandlede omstændigheder og henset til tidspunktet for vedtagelsen af (forgængeren til) Bernerkonventionens artikel 2, stk. 7, opfyldt for så vidt angår Belgien, således at Belgien af denne grund frit kan vælge at anvende den materielle gensidighedsprøvelse i henhold til Bernerkonventionens artikel 2, stk. 7, under hensyntagen til det forhold, at oprindelseslandet i den foreliggende sag tiltrådte Bernerkonventionen den 1. maj 1989?</p>				
C-416/23	<p>Österreichische Datenschutzbehörde <u>Sagen vedrører:</u></p> <p>1. Skal begrebet »anmodning« eller »anmodninger« i artikel 57, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (herefter »den generelle forordning om databeskyttelse») fortolkes således, at dette begreb også omfatter »klager« som omhandlet i artikel 77, stk. 1, i den generelle forordning om databeskyttelse?</p> <p>Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:</p> <p>2. Skal artikel 57, stk. 4, i den generelle forordning om databeskyttelse fortolkes således, at alene det forhold, at en registreret inden for en bestemt periode har indgivet et bestemt antal anmodninger (klager som omhandlet i artikel 77, stk. 1, i den generelle forordning om databeskyttelse) til en tilsynsmyndighed, i sig selv er tilstrækkeligt til, at der foreligger »uforholdsmæssige anmodninger«, uanset om der er tale om forskellige faktiske omstændigheder, og/eller anmodningerne (klagerne) vedrører forskellige dataansvarlige, eller kræves det ud over den hyppige gentagelse af anmodningerne (klagerne) også, at den registrerede har en hensigt, der er udtryk for misbrug?</p> <p>3. Skal artikel 57, stk. 4, i den generelle forordning om databeskyttelse fortolkes således, at tilsynsmyndigheden, når der foreligger en »åbenbart grundløs« eller »uforholdsmæssig« anmodning (klage), frit kan vælge, om den vil kræve et rimeligt gebyr baseret på de administrative omkostninger ved behandlingen af anmodningen eller på forhånd afvise at behandle anmodningen; såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, hvilke omstændigheder og hvilke kriterier skal tilsynsmyndigheden da tage hensyn til, og er tilsynsmyndigheden navnlig forpligtet til i første omgang som en mildere foranstaltning at kræve et rimeligt gebyr, således at den kun kan afvise at behandle anmodningen, hvis</p>	<p>Justitsministeriet</p> <p>Energistyrelsen</p> <p>Udlændinge- og Integrationsministeriet</p>	O-sag	GA	05.09.24

	det vil være udsigtsløst at opkræve et gebyr med henblik på at forhindre åbenbart grundløse og uforholdsmæssige anmodninger?				
C-627/23	<p>Communes de Schaerbeek et de Linkebeek <u>Sagen vedrører:</u> »Skal artikel 2, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, i hvilken bestemmelse der henvises til artikel 4, stk. 1, nr. 18), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF fortolkes således, at begrebet »værdipapirer, der kan omsættes på kapitalmarkedet« omfatter aktierne i et holdingselskab, der kun kan ejes af provinser og kommuner, og hvis overdragelse skal godkendes af bestyrelsen?»</p>	Finanstilsynet	O-sag	GA	05.09.24
C-465/20 P	<p>Irland m.fl. mod Kommissionen <u>Påstande:</u> — Den appellerede dom ophæves. — Det første, det andet, det tredje, det fjerde og det ottende anbringende i sag T-778/16 samt det første, det andet, det tredje, det fjerde, det femte, det ottende og det fjortende anbringende i sag T-892/16 forkastes. — Sagen hjemvises til Retten med henblik på stillingtagen til de anbringender, der ikke allerede er blevet vurderet. — Afgørelsen om sagsomkostninger i første instans og i appelsagen udsættes.</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	10.09.24
T-192/22	<p>Polynt mod ECHA <u>Påstande:</u> Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold. Afgørelsen truffet af Det Europæiske Kemikalieagentur, fremsendt ved skrivelse af 4. februar 2022 (FUPDEV-01-21200655590-58-0000-CCH-1-2_FTR_NOTIF), hvori der gives oplysning om den manglende besvarelse af en afgørelse om dossiervurdering, annulleres. Det fastslås – eller ECHA tilpligtes at vedtage en ny foranstaltning, der fastslår – at sagsøgeren fritages for forpligtelsen til at give ECHA oplysninger efter indstillingen af produktionen og den deraf følgende utilgængelighed af stoffet på grund af force majeure. ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	11.09.24
T-145/23	<p>Eurosemillas mod CPVO — Nador Cott Protection og Carpa Dorada (Nadorcott) <u>Påstande:</u> —Det første anbringende tages til følge, den anfægtede afgørelse annulleres, og sagen hjemvises til appelkammeret ved EF Sortsmyndigheden med henblik på, at dette vedtager de nødvendige foranstaltninger med henblik på opfyldelse af dommen. —Subsidiært, såfremt Retten ikke tager det første anbringende til følge eller tager det til følge og finder, at</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (Landbrugsstyrelsen)	O-sag	Dom	11.09.24

	<p>den er i stand til på grundlag af de faktiske og retlige oplysninger, der er fremlagt i sagen, at fastlægge den afgørelse, som appelkammeret var forpligtet til at vedtage, gives Eurosemillas SA's medhold i søgsmålet på grundlag af et af det andet til det sjette anbringende, den anfægtede afgørelse annulleres og i stedet træffes en ny afgørelse, hvorved EF-Sortsmyndighedens afgørelse nr. NN20 af 16. december 2019 annulleres, og EF-sortsbeskyttelse nr. EU 14111 for mandarintræer af sorten Nadorcott erklæres ugyldig.</p> <p>—De sagsøgte tilpligtes at betale omkostningerne i denne sag og i forbindelse med proceduren ved EF-Sortsmyndigheden og appelkammeret ved EF-Sortsmyndigheden</p>				
C-383/23	<p>ILVA <u>Spørgsmål:</u> I. Skal begrebet "virksomhed" i artikel 83, stk. 4-6, i databeskyttelsesforordningen forstås som en virksomhed som omhandlet i artikel 101 og 102 i TEUF, jf. præambel betragtning 150 i databeskyttelsesforordningen, og EU-Domstolens retspraksis inden for EUkonkurrencerettens område, således at begrebet "virksomhed" omfatter enhver enhed, som udøver økonomisk virksomhed, uanset denne enheds retlige status og dens finansieringsmåde?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 83, stk. 4-6, i databeskyttelsesforordningen fortolkes således, at der ved udmåling af en bøde til en virksomhed skal lægges vægt på den samlede globale årlige omsætning i den økonomiske enhed, som virksomheden måtte indgå i, eller alene på den samlede globale årlige omsætning i virksomheden selv?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Rigsadvokaten	F-sag	GA	12.09.24
C-571/23 P	<p>Aldo D'Agostino mod ECB (appel) <u>Påstande:</u> — I. Det fastslås, at Den Europæiske Centralbank, ved formanden Christine Lagarde, er ifaldet ansvar uden for kontraktforhold, I.a) idet banken har forvoldt et fald i værdien af de af Aldo D'Agostino ejede værdipapirer benævnt SI FTSE.COPERP, vedlagt stævningen i første instans, på 841 809,34 EUR, der udgør et tab svarende til 99,47 % af den samlede værdi af det investerede beløb, nemlig 846 198,90 EUR, for så vidt som Christine Lagarde i sin egenskab af formand for ECB den 12. marts 2020, ved at udtale den berømte sætning, at »Vi er her ikke for at begrænse spændet, det er ikke ECB's opgave«, forårsagede et betydeligt fald i værdipapirernes værdi på alle verdens børser og på 16,92 % på børsen i Milano (Italien), som er opgjort til en procentsats, der ikke tidligere er set i denne institutions historie, idet hun ved at udtale denne sætning på en pressekonference meddelte hele verden, at ECB ikke længere understøttede værdien af værdipapirer udstedt af kriseramte lande, og idet hun herved meddelte et fuldstændigt retnings skifte for den monetære politik, som ECB havde vedtaget under den tidligere formand, hvis mandat udløb i november 2019,</p>	Finanstilsynet	O-sag	Dom	12.09.24

	<p>I.b) idet banken ved denne adfærd og ovennævnte voldsomme fald i kursindekset på børsen i Milano har forvoldt reduktionen af appellants formue, I.c) idet banken har forvoldt et formuetab på 841 809,34 EUR for tab, der er lidt, og 998 683,90 EUR for tabt fortjeneste, I.d) idet banken har forvoldt et formuetab på i alt 1 840 493,24 EUR, og I.e) idet banken har forvoldt en ikke-økonomisk skade i form af psykisk lidelse hos appellanten og hans familie og en ikkeøkonomisk skade på ære, omdømme og personlig og professionel identitet, der kan opgøres til 1 000 000,00 EUR.</p> <p>— II) Den Europæiske Centralbank, ved dennes formand p.t., tilpligtes følgelig at betale erstatning for de formuetab, som udgøres af det lidt tab og den tabte fortjeneste, for de ikke-økonomiske skader og skaderne som følge af Aldo D’Agostinos fortabte mulighed, som fastsættes på grundlag af de kriterier, der er angivet i de relevante kapitler og afsnit i denne stævning, ved betaling af følgende beløb: II.1. 1 840 493,24 EUR for formuetab II.2. 1 000 000,00 EUR for ikke-økonomisk skade II.3. og dermed betaling af i alt 2 840 493,24 EUR II.4. et yderligere beløb, som Domstolen måtte fastsætte ud fra et billighedsprincip som erstatning for de fortabte muligheder II.5. morarenter, der beregnes fra den 12. marts 2020, da den skadevoldende handling indtraf, til faktisk betaling sker</p> <p>— III) Subsidiært tilpligtes ECB, ved dennes formand p.t., at betale erstatning for de ovennævnte tabskategorier med andre beløb, som måtte blive fastsat under sagens behandling, for så vidt som Domstolen måtte bestemme dette.</p> <p>— IV) Disse beløb tillægges morarenter, der beregnes fra den 12. marts 2020, da den skadevoldende handling indtraf, til faktisk betaling sker — V) ECB tilpligtes at betale sagsomkostningerne</p>				
C-566/23 P	<p>D’Agostino og Dafin mod ECB (appel) <u>Påstande:</u> — I) Det fastslås, at Den Europæiske Centralbank, ved formanden Christine Lagarde, er ifaldet ansvar uden for kontraktforhold, I.a) idet banken har forvoldt et tab for de af Vincenzo D’Agostino ejede værdipapirer, fremlagt som bilag 3 til stævningen i første instans og benævnt SI FTSE.COPERP, svarende til den samlede værdi af det investerede beløb, nemlig 450 596,28 EUR, for så vidt som Christine Lagarde i sin egenkab af formand for ECB den 12. marts 2020, ved at udtale den berømte sætning, at »Vi er her ikke for at begrænse spændet, det er ikke ECB’s opgave«, forårsagede et betydeligt fald i værdipapirenes værdi på alle verdens børser og på 16,92 % på børsen i Milano (Italien), som er opgjort til en procentsats, der ikke tidligere er set i denne institutions og andre af</p>	Finanstilsynet	O-sag	Dom	12.09.24

	<p>verdens børsers historie, idet hun ved at udtale denne sætning på en pressekonference meddelte hele verden, at ECB ikke længere understøttede værdien af værdipapirer udstedt af kriseramte lande, og idet hun herved meddelte et fuldstændigt retningsskifte for den monetære politik, som ECB havde vedtaget, da Mario Draghi, hvis mandat udløb i november 2019, var formand,</p> <p>I.b) idet banken ved denne adfærd og ovennævnte voldsomme fald i kursindekset på børsen i Milano har forvoldt reduktionen af appellansens formue</p>				
C-557/23	<p>SPAR Magyarország <u>Spørgsmål:</u> 1) Skal artikel 83, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (herefter »fusionsmarkedsordningen«) fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national foranstaltning som den i hovedsagen omhandlede, som under henvisning til en akut situation pålægger de handlende en forpligtelse til at sælge en række landbrugsprodukter, som er omfattet af fusionsmarkedsordningens anvendelsesområde, til en af myndighederne fastsat pris i mængder, som ikke fastlægges på grundlag af de gennemsnitlige daglige mængder, som den handlende solgte i referenceåret, men derimod – uafhængigt heraf – på grundlag af de gennemsnitlige daglige mængder, som den handlende havde på lager i referenceåret?</p> <p>2) Skal fusionsmarkedsordningens artikel 90a, stk. 3, fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national foranstaltning som den i hovedsagen omhandlede, som obligatorisk fastsætter, at der også skal pålægges en bøde, når den handlende på den dag, hvor kontrollen gennemføres, har udbudt en række landbrugsprodukter, som er omfattet af fusionsmarkedsordningens anvendelsesområde, til salg i mængder svarende til de gennemsnitlige daglige mængder, som den pågældende solgte i referenceåret, og forbrugerne har adgang til disse produkter?</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	12.09.24
C-424/23	<p>DYKA Plastics <u>Sagen vedrører:</u> 1. Skal artikel 42, stk. 3, i direktiv 2014/24 fortolkes således, at den deri indeholdte liste over måder at affatte tekniske specifikationer på er endelig, og en ordregivende myndighed derfor er forpligtet til at affatte de tekniske specifikationer for sine offentlige udbud på en af de måder, der er nævnt i denne bestemmelse? 2. Skal artikel 42, stk. 4, i direktiv 2014/24/EU fortolkes således, at henvisninger i udbuds tekniske specifikationer til kloakrør af stentøj og beton (svarende til det konkrete kloaksystem) skal anses for en eller flere af de henvisninger, der er nævnt i denne bestemmelse, f.eks. for henvisninger til bestemte rørtyper eller bestemte rørproduktioner?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Transportministeriet	O-sag	GA	12.09.24

	<p>3. Skal artikel 42, stk. 4, i direktiv 2014/14/EU fortolkes således, at henvisninger i de tekniske specifikationer til en enkelt vare, f.eks. til kloakrør af stentøj og beton (svarende til det konkrete kloaksystem) som bestemte tekniske løsninger, allerede indebærer det i denne bestemmelse nævnte resultat (nemlig at »at visse virksomheder eller varer favoriseres eller elimineres«), da de fører til, at virksomheder, som tilbyder alternative løsninger til den foreskrevne vare, på forhånd elimineres og derved stilles ringere, selv om forskellige indbyrdes konkurrerende virksomheder godt kan tilbyde den foreskrevne vare, eller kræver dette, at der slet ikke foreligger konkurrence med hensyn til den nævnte vare, f.eks. kloakrør af stentøj og beton (svarende til det konkrete kloaksystem), og der dermed ikke kan være tale om det nævnte resultat, da den pågældende vare står for en bestemt virksomhed, der som den eneste tilbyder denne vare på markedet?</p> <p>4. Skal artikel 42, stk. 2, i direktiv 2014/24/EU fortolkes således, at en konstateret tilsidesættelse af artikel 42, stk. 3, i direktiv 2014/24/EU og/eller af artikel 42, stk. 4, i direktiv 2014/24/EU på grund af den ulovlige anvendelse af henvisninger i udbuds tekniske specifikationer (f.eks. til kloakrør af stentøj og beton svarende til det konkrete kloaksystem) samtidig indebærer en tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2, i direktiv 2014/24/EU og den hermed sammenhængende artikel 18, stk. 1, i direktiv 2014/24/EU?</p>				
C-383/23	<p>ILVA <u>Spørgsmål:</u></p> <p>I. Skal begrebet "virksomhed" i artikel 83, stk. 4-6, i databeskyttelsesforordningen forstås som en virksomhed som omhandlet i artikel 101 og 102 i TEUF, jf. præambel betragtning 150 i databeskyttelsesforordningen, og EU-Domstolens retspraksis inden for EUkonkurrencerettens område, således at begrebet "virksomhed" omfatter enhver enhed, som udøver økonomisk virksomhed, uanset denne enheds retlige status og dens finansieringsmåde?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 83, stk. 4-6, i databeskyttelsesforordningen fortolkes således, at der ved udmåling af en bøde til en virksomhed skal lægges vægt på den samlede globale årlige omsætning i den økonomiske enhed, som virksomheden måtte indgå i, eller alene på den samlede globale årlige omsætning i virksomheden selv?</p>	<p>Udenrigsministeriet</p> <p>Justitsministeriet</p> <p>Rigsadvokaten</p> <p>Erhvervsministeriet</p>	F-sag	GA	12.09.24
C-337/23	<p>APS Beta Bulgaria et Agentsia za kontrol na prosocheni zadalzhenia <u>Spørgsmål:</u></p> <p>1) Skal artikel 4, stk. 2, og artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF om urimelige kontraktvilkår i forbruger aftaler (herefter »direktiv 93/13/EØF«) fortolkes således, at når en kreditaftale fastsætter en forpligtelse for forbrugeren til at indgå en kautionaftale med en af kreditoren udpeget kautionist, udgør kautionsaftalens indhold ikke »hovedgenstanden« for aftalen med denne tredjemand, men derimod en del af kreditaftalens indhold? Har det i denne henseende betydning,</p>	<p>JM's Formue- retskontor</p>	O-sag	GA	12.09.24

	<p>om kreditoren og kautionisten er indbyrdes afhængige personer?</p> <p>2) Skal nr. 1), litra i), i bilaget til direktiv 93/13/EØF fortolkes således, at når forbrugeren er forpligtet til i forbindelse med en allerede indgået kreditaftale at stille en kautionist – idet en af mulighederne består i, at forbrugeren hyrer en af kreditoren udpeget person – skal indholdet af forbrugerens forpligtelse i henhold til den kautionsaftale, som indgås senere på datoen for indgåelsen af kreditaftalen, anses for at være uklart, eftersom forbrugeren ikke havde mulighed for selv at udvælge eller foreslå den person, der af kreditoren blev udpeget som fremtidig kautionist?</p> <p>3) Såfremt det forrige spørgsmål besvares således, at kautionsaftalens genstand er klar, skal nr. 1), litra i), j) og m), i bilaget til direktiv 93/13/EØF da fortolkes således, at når forbrugeren har forpligtet sig til i forbindelse med en allerede indgået kreditaftale at stille en kautionist – idet en af mulighederne består i, at forbrugeren antager en af kreditoren udpeget person – skal indholdet af forbrugerens forpligtelse i henhold til kreditaftalen anses for at være uklart, idet dette kan medføre, at kreditaftalen eller enkelte af dens vilkår er ugyldige?</p> <p>4) Skal artikel 4, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF, sammenholdt med artikel 8 i direktiv 2005/29/EF om virksomheders urimelige handelspraksis, fortolkes således, at der, når en person, som yder et lån, kræver, at forbrugeren indgår en aftale med en af kreditgiveren udpeget person, som sikrer kreditgiverens fordring over for forbrugeren, altid er tale om udnyttelse af forbrugerens ugunstige stilling og dermed om en aggressiv handelspraksis?</p> <p>5) Såfremt det fjerde spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 4, stk. 1, og artikel 7 i direktiv 93/13/EØF, sammenholdt med artikel 8 i direktiv 2005/29/EF om virksomheders urimelige handelspraksis, da fortolkes således, at i en ensidig retslig procedure såsom en betalingspåkravsprocedure, hvor forbrugeren ikke deltager, kan retten begrunde tvivl om, at et kontraktvilkår er urimeligt, alene med det forhold, at retten har mistanke om, at vilkåret blev accepteret af forbrugeren på grund af en urimelig handelspraksis, eller skal dette sidstnævnte fastslås med sikkerhed?</p> <p>6) Skal artikel 15, stk. 2, i direktiv 2008/48/EF om forbrugerkreditaftaler (herefter »direktiv 2008/48/EF») fortolkes således, at denne bestemmelse finder anvendelse i tilfælde, hvor kreditaftalen er knyttet til en accessorisk tjenesteydelse, nemlig at en tredjemand stiller kaution mod et vederlag, og giver forbrugeren mulighed for ikke blot at gøre sine krav som følge af, at kautionisten har handlet i strid med sine forpligtelser, f.eks. ved at betale efter udløbet af en lovbestemt frist, gældende, men også processuelle indsigelser, som udelukker forpligtelsen over for kautionisten?</p> <p>7) Giver artikel 15, stk. 2, i direktiv 2008/48/EF, sammenholdt med effektivitetsprincippet, og – hvis det lægges til grund, at kreditaftalen og kaution-saftalen</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>udgør forbundne transaktioner – artikel 5 og 7 i direktiv 93/13/EØF, sammenholdt med nr. 1), litra b) og c), i bilaget til dette direktiv, mulighed for en national retspraksis, hvorefter kautionisten i en aftale, der er knyttet til en forbrugerkreditaftale, har modtaget et vederlag fra forbrugeren til sikring af kreditaftalen og har betalt det til hovedkreditoren på grundlag af et kontraktvilkår på trods af udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 147 i Zakon za zadalženiata i dogovorite (lov om forpligtelser og aftaler) – hvilket i henhold til retspraksis medfører, at hele kautionen bortfalder – alligevel kan påberåbe sig at være indtrådt i den oprindelige kreditors rettigheder og under påberåbelse af modstridende retspraksis om lovens anvendelse kan kræve betaling af hovedskyldneren?</p> <p>8) Skal artikel 3, litra g), i direktiv 2008/48/EF, sammenholdt med artikel 5 i direktiv 93/13/EØF, fortolkes således, at de årlige omkostninger i procent for lånet i tilfælde af en i kreditaftalen fastlagt forpligtelse til at indgå en med kreditaftalen forbunden kautionsaftale, hvilket medfører en forhøjelse af det samlede kreditbeløb, også skal beregnes på grundlag af de forhøjede rater for vederlaget til kautionisten? Har det i denne henseende betydning, hvem der har udvalgt kautionisten, og om vedkommende er en af hovedkreditoren afhængig person?</p> <p>9) Skal artikel 10, stk. 2, litra g), i direktiv 2008/48/EF fortolkes således, at det skal lægges til grund, at den forkerte oplysning af de årlige omkostninger i procent i en kreditaftale mellem en erhvervsdrivende og en forbruger som låntager udgør en manglende oplysning af de årlige omkostninger i procent i kreditaftalen, og at den nationale domstol skal anvende de retsvirkninger, der i national ret er fastsat for manglende oplysning af de årlige omkostninger i procent? Skal det lægges til grund, at disse virkninger nødvendigvis også er bindende for den kautionist, der har betalt, i forhold til forbrugeren?</p> <p>10) Skal artikel 23, andet punktum, i direktiv 2008/48/EF fortolkes således, at en af den nationale lovgiver fastsat sanktion i form af forbrugerkreditaftalens ugyldighed, hvorefter kun det ydede kreditbeløb skal betales tilbage, skal anses for at være forholdsmæssig i tilfælde, hvor forbrugerkreditaftalen ikke indeholder en præcis oplysning af de årlige omkostninger i procent, idet den ikke angiver omkostningerne til en af kreditoren udvalgt professionel kautionist (selv om de årlige omkostninger i procent er angivet med tal i kreditaftalens tekst)?</p> <p>11) Skal artikel 2, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (herefter »direktiv 2009/138/EF«), sammenholdt med del A, nr. 14), i bilag I til dette direktiv, fortolkes således, at professionel udøvelse af en aktivitet som kautionist mod vederlag, idet det kautionerende selskab i alle tilfælde af misligholdelse betaler hele beløbet for det lån, som en forbruger som hovedskyldner har optaget, og vederlaget</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>betales sammen med alle låneraterne uafhængigt af forbrugers misligholdelse, udgør »forsikringsvirksomhed« i dette direktivs forstand?</p> <p>12) Såfremt det 11. spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 14, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF da fortolkes således, at en person, der udøver den i det 11. spørgsmål omhandlede aktivitet, er underlagt en forpligtelse til at have en tilladelse fra de nationale tilsynsmyndigheder, der er kompetente til at udstede tilladelser til forsikringsgivere?</p>				
C-247/23	<p>Deldits <u>Sagen vedrører:</u></p> <p>1. Skal databeskyttelsesforordningens artikel 16 fortolkes således, at den myndighed, der i henhold til national ret er ansvarlig for registrene, har pligt til i forbindelse med den registreredes udøvelse af sine rettigheder at berigtige personoplysningen om vedkommendes køn, som er registreret hos myndigheden, når den pågældende oplysning er ændret efter indførelsen i registret og derfor ikke stemmer overens med princippet om rigtighed i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra d)?</p> <p>2. Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, skal databeskyttelsesforordningens artikel 16 da fortolkes således, at den kræver, at den person, der anmoder om berigtigelse af oplysningen vedrørende sit køn, tilvejebringer dokumentation, der begrunder anmodningen om berigtigelse?</p> <p>3. Såfremt det andet præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, skal databeskyttelsesforordningens artikel 16 da fortolkes således, at den person, der indgiver anmodningen, har pligt til at godtgøre, at vedkommende har gennemgået en kønsskifteoperation?</p>	<p>Udenrigsministeriet</p> <p>Justitsministeriet</p>	F-sag	GA	12.09.24
C-66/23	<p>Elliniki Ornithologiki Etaireia e.a. <u>Spørgsmål:</u></p> <p>1) Skal artikel 4, stk. 1 og 2, i direktiv 2009/147/EF, sammenholdt med artikel 6, stk. 2-4, i direktiv 92/43/EØF, fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser som de i [begrundelsen] angivne, ifølge hvilke de særlige foranstaltninger for at beskytte, bevare og genoprette arter og levesteder for vilde fugle på særligt beskyttede områder (SBO'er) kun omfatter »de arter, som har været udslagsgivende for områdets udpegning«, dvs. kun de vilde fuglearter, som er anført i bilag I til 2009/147/EF, og de trækfugle, som regelmæssigt vender tilbage til hvert SBO, hvilke sammen med de i den nationale lovgivning indeholdte kriterier for at udpege SBO'er anvendes som afgørende indikatorer for at udlægge et område som SBO?</p> <p>2) Er det for besvarelsen af det foregående spørgsmål relevant, at de ovennævnte særlige foranstaltninger for at beskytte, bevare og genoprette arter og levesteder for vilde fugle på særligt beskyttede områder (SBO'er) hovedsageligt er forebyggende grundlæggende foranstaltninger til beskyttelse (»forsigtighedsforanstaltninger«) af SBO'er, som finder anvendelse horisontalt, dvs. på alle SBO'er, og at der indtil dags dato i den græske retsorden endnu ikke er blevet vedtaget en særskilt forvaltningsplan for hvert SBO, som fastsætter</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	12.09.24

	<p>bevaringsformålene og de foranstaltninger, der er nødvendige for at opnå eller sikre en gunstig bevaringsstatus for hvert SBO og de arter, som opholder sig på disse områder?</p> <p>3) Er det for besvarelsen af de to foregående spørgsmål relevant, at de arter, som er anført i bilag I til direktiv 2009/147/EF, eller de trækfugle, som regelmæssigt vender tilbage til hvert SBO – i lyset af pligten til vurderingen af projekters og aktiviteterets indvirkning på miljøet i overensstemmelse med direktiv 2011/92/EU og den omstændighed, at disse skal »vurderes på passende vis« i medfør af artikel 6, stk. 2-4, i direktiv 92/43/EØF – alle tages i betragtning som et led i vurderingen af hvert specifikt offentligt eller privat projekts indvirkning på miljøet?</p>				
C-203/22	<p>Dun & Bradstreet Austria <u>Spørgsmål:</u> 1. Hvilke materielle krav skal en fremlagt oplysning opfylde for at anses for tilstrækkelig »meningsfuld« som omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra h), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse)? Skal den dataansvarlige – om nødvendigt med den indskrænkning, at eksisterende forretningshemmeligheder beskyttes – når der er tale om en profilering, i forbindelse med oplysning om »logikken heri« principielt også videregive de oplysninger, der er væsentlige for at kunne forstå resultatet af den automatiske individuelle afgørelse, herunder navnlig 1) de personoplysninger om den registrerede, der har været genstand for behandlingen, 2) de dele af algoritmen profileringen, der er nødvendige for at kunne forstå afgørelsen og 3) de oplysninger, der er relevante for at kunne forstå sammenhængen mellem de behandlede data og evalueringen af dem? Skal den, der har ret til indsigt som omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, når der er tale om profilering, og selv i tilfælde af, at der fremsættes indsigelse om en forretningshemmelighed, under alle omstændigheder modtage følgende oplysninger om den konkrete behandling af vedkommendes personoplysninger, således at denne sættes i stand til at beskytte sine rettigheder i henhold til artikel 22, stk. 3, i den generelle forordning om databeskyttelse: a) alle de oplysninger, der gør det muligt at efterprøve, at den generelle forordning om databeskyttelse er overholdt, herved navnlig oplysninger om den måde, den registreredes personoplysninger er behandlet på, idet oplysningerne om nødvendigt må være pseudo-anonymiserede, b) de data, der er anvendt til profileringen, idet disse stilles til rådighed, c) de parametre og inputvariabler, der er benyttet til at foretage vurderingen,</p>	<p>Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri</p> <p>Miljøministeriet</p> <p>JM's Databeskyttelseskontor</p>	O-sag	GA	12.09.24

	<p>d) disse parametre og inputvariablers indflydelse på den beregnede vurdering,</p> <p>e) information om, hvorledes nævnte parametre og inputvariabler er tilvejebragt,</p> <p>f) forklaring om, hvorfor den, der har ret til indsigt som omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, blev henført til et bestemt vurderingsresultat, og redegørelse for hvilket udsagn, der blev forbundet med dette resultat,</p> <p>g) liste over profilkategorierne og oplysning om hvilket vurderingsudsagn, der er forbundet med hver enkelt profilkategori?</p> <p>2) Er indsigtsretten som omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse knyttet til retten til at fremkomme med sine synspunkter som omhandlet i artikel 22, stk. 3, i den generelle forordning om databeskyttelse og bestride en automatisk afgørelse som omhandlet i artikel 22 i den generelle forordning om databeskyttelse, for så vidt som omfanget af de oplysninger, der skal meddeles efter anmodning om indsigt i henhold til artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, kun er tilstrækkelig »meningsfuldt«, hvis den, der anmoder om indsigt, og er registreret som omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse sættes i stand til faktisk at gøre brug af retten til at fremkomme med sine synspunkter som omhandlet i artikel 22, stk. 3, i den generelle forordning om databeskyttelse og bestride en automatisk afgørelse som omhandlet i artikel 22 i den generelle forordning om databeskyttelse, på grundig og formålstjenlig vis?</p> <p>3a) Skal artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse fortolkes således, at der kun er tale om »meningsfulde oplysninger«, såfremt oplysningerne er så vidtgående, at den, der har indsigt i henhold til artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, har mulighed for at fastslå, om de meddelte oplysninger er i overensstemmelse med fakta, altså om de faktisk også har ligget til grund for den automatiske individuelle afgørelse?</p> <p>3b) Såfremt dette spørgsmål skal besvares bekræftende: Hvilken fremgangsmåde skal anvendes, hvis det kun er muligt at efterprøve, om en oplysning fra en dataansvarlig er korrekt, ved at den, der har indsigt i henhold til artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, modtager personoplysninger om tredjemænd, der ligeledes er beskyttet i henhold til den generelle forordning om databeskyttelse (black-box)?</p> <p>Kan dette spændingsfelt mellem indsigtsretten i henhold til artikel 15, stk. 1, i den generelle forordning om databeskyttelse og tredjemands databeskyttelsesret fjernes ved, at de personoplysninger om tredjemænd, der ligeledes var genstand for samme profilering, og som er nødvendige for at kunne foretage korrektheds-kontrollen, udelukkende videregives til den relevante myndighed eller domstol, der derefter selvstændigt skal efterprøve, om de meddelte personoplysninger</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>om de pågældende tredjemænd er i overensstemmelse med fakta?</p> <p>3c) Såfremt dette spørgsmål skal besvares bekræftende: Hvilke rettigheder skal under alle omstændigheder indrømmes den, der har indsigtsret i henhold til artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, såfremt der er pligt til at sikre beskyttelse af andres rettigheder som omhandlet i artikel 15, stk. 4, i den generelle forordning om databeskyttelse, når der indrettes en blackbox som nævnt i spørgsmål 3b)?</p> <p>Skal de oplysninger om andre, der i så fald skal meddeles den, der har indsigtsret som omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, for at gøre det muligt at kontrollere, at den dataansvarliges afgørelse er korrekt, som omhandlet i artikel 15, stk. 1, i den generelle forordning om databeskyttelse, videregives i pseudoanonymiseret form?</p> <p>4a) Hvilken fremgangsmåde skal anvendes, såfremt de oplysninger, der skal videregives i henhold til artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, ligeledes opfylder betingelserne for en forretningshemmelighed som omhandlet i artikel 2, nr. 1), i direktiv (EU) 2016/943 af 8. juni 2016 om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger (forretningshemmeligheder) mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse, L 157/1? Kan spændingsfeltet mellem den indsigtsret, der garanteres i artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, og retten til hemmeligholdelse af en forretningshemmelighed, der beskyttes i direktiv (EU) 2016/943, fjernes ved at de oplysninger, der skal kvalificeres som forretningshemmelighed i henhold til direktiv (EU) 2016/943, udelukkende videregives til den relevante myndighed eller domstol, der derefter selvstændigt skal efterprøve, om der foreligger en forretningshemmelighed som omhandlet i artikel 2, nr. 1), i direktiv (EU) 2016/943, og om oplysningerne fra den dataansvarlige som omhandlet i artikel 15, stk. 1, i den generelle forordning om databeskyttelse er i overensstemmelse med fakta?</p> <p>4b) Såfremt dette spørgsmål skal besvares bekræftende: Hvilke rettigheder skal der under alle omstændigheder indrømmes den, der har indsigtsret i henhold til artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, såfremt der er pligt til at sikre beskyttelse af andres rettigheder som omhandlet i artikel 15, stk. 4, i den generelle forordning om databeskyttelse, når der indrettes en blackbox som nævnt i spørgsmål 4a)?</p> <p>Skal den, der har indsigtsret som omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, (også) i et sådant tilfælde, hvor der ikke skal videregives de samme oplysninger til henholdsvis myndigheden/domstolen og den, der har indsigtsret som omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, når der er tale om profilering, under alle omstændigheder modtage følgende oplysninger om den konkrete behandling af sine</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>personoplysninger, således at vedkommende kan beskytte sine rettigheder i henhold til artikel 22, stk. 3, i den generelle forordning om databeskyttelse fuldt ud:</p> <p>a) alle de oplysninger, der gør det muligt at efterprøve, at den generelle forordning om databeskyttelse er overholdt, herved navnlig oplysninger om den måde, den registreredes personoplysninger er behandlet på, idet oplysningerne om nødvendigt må være pseudo-anonymiserede,</p> <p>b) de data, der er anvendt til profileringen, idet disse stilles til rådighed,</p> <p>c) de parametre og inputvariabler, der er benyttet til at foretage vurderingen,</p> <p>d) disse parametre og inputvariablers indflydelse på den beregnede vurdering,</p> <p>e) oplysninger om, hvorledes nævnte parametre og inputvariabler er tilvejebragt,</p> <p>f) forklaring om, hvorfor den, der har ret til indsigt som omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, blev henført til et bestemt vurderingsresultat, og redegørelse for hvilket udsagn, der blev forbundet med dette resultat,</p> <p>g) liste over profilkategorierne og oplysning om hvilket vurderingsudsagn, der er forbundet med hver enkelt profilkategori?</p> <p>5) Begrænses omfanget af de oplysninger, der skal meddeles i henhold til artikel 15, stk. 1, litra h), i den generelle forordning om databeskyttelse, på en eller anden måde af artikel 15, stk. 4, i den generelle forordning om databeskyttelse?</p> <p>Hvorledes begrænses indsigtsretten i bekræftende fald af artikel 15, stk. 4, i den generelle forordning om databeskyttelse, og hvordan skal omfanget af en sådan begrænsning fastslås konkret?</p> <p>6) Er bestemmelsen i § 4, stk. 6, i Datenschutzgesetz (den østrigske databeskyttelseslov), hvorefter »den indsigtsret, som den registrerede i henhold til artikel 15 i den generelle forordning om databeskyttelse med forbehold af andre lovbestemmelser har over for en dataansvarlig, som regel ikke (består), hvis videregivelse af de pågældende oplysninger ville udgøre en trussel mod en forretningshemmelighed hos den dataansvarlige eller andre« forenelig med betingelserne i artikel 15, stk. 1, sammenholdt med artikel 22, stk. 3, i den generelle forordning om databeskyttelse? Hvornår er betingelserne i givet fald opfyldt?</p>				
C-17/22 og C-18/22	<p>HTB Neunte Immobilien Portfolio m.fl.</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1.a. Følger det af fortolkningen af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra b) og f), at deltagelse i et investeringselskab som investor, som ikke hæfter personligt og kun i begrænset omfang, og som ikke deltager i selskabets ledelse, er tilstrækkelig til at lægge til grund, at der foreligger en »legitim interesse« i at få oplysning om alle investorer, som investerer indirekte via en formueforvalter, disses kontaktoplysninger og disses deltagelse i investeringselskabet og til at udlede en tilsvarende kontraktlig forpligtelse af selskabets vedtægter,</p>	JM's databeskyttelseskontor	O-sag	Dom	12.09.24

	<p>1.b eller er den legitime interesse under sådanne betingelser begrænset til at få oplysning fra selskabet om de indirekte investorer, som ikke hæfter i ringe omfang, men som ejer en mindsteandel, som i det mindste lader en indflydelse på selskabets skæbne komme i betragtning?</p> <p>2.a Er det, for i forbindelse med en sådan ubegrænset ret (1a) ikke at overskride den iboende grænse i form af retsmisbrug eller for at dispensere fra begrænsningen i form af en begrænset ret til oplysning (1b), tilstrækkeligt, at der foreligger et ønske om at optage kontakt med henblik på at lære de pågældende at kende, udveksle synspunkter eller indlede forhandlinger om køb af selskabsandele,</p> <p>2.b eller kan en interesse i oplysning først komme i betragtning som relevant, hvis en videregivelse kræves med den udtrykkelige hensigt at optage kontakt med andre investorer for at anmode disse om koordinering på grund af konkret nævnte anledninger, som kræver stillingtagen i forbindelse med investorernes beslutninger?</p>				
--	--	--	--	--	--